

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 570

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 septembrie 2001

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 186 din 19 iunie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998 și modificată prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice	1-3	263. — Ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației privind realizarea de sisteme de distribuție, precum și de linii de transmisie de programe audiovizuale în microunde, în benzile de frecvență 2.290—2.335 MHz	7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
84. — Ordin al ministrului de interne pentru aprobarea Metodologiei privind elaborarea scenariilor de siguranță la foc	4-6	2.081. — Ordin al ministrului culturii și cultelor privind modificarea Ordinului ministrului culturii nr. 2.032/1999 pentru înființarea Comisiei de Atestare în Domeniul Monumentelor Istorice și aprobarea normelor și criteriilor de atestare a experților în domeniul protejării monumentelor istorice și a specialiștilor în domeniul conservării și restaurării monumentelor istorice	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 186

din 19 iunie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998 și modificată prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ioan Vida — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Claudia Miu — magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998 și modificată prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, excepție ridicată de Societatea Comercială „Optimex” — S.A. din București în Dosarul nr. 3.699/1999 al Tribunalului București — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, arătând că asupra constituționalității dispozițiilor art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 8/1999, în sensul respingerii excepției ca fiind neîntemeiată, solicită menținerea acestei soluții și în prezenta cauză, întrucât nu au survenit elemente noi care să determine schimbarea practicii Curții Constituționale. Cu privire la dispozițiile art. 28 din același act normativ pune concluzii de respingere a excepției, ca fiind inadmisibilă, deoarece soluționarea cauzei, în fața instanței de judecată, nu depinde de aceste dispoziții legale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 august 2000 **Tribunalul București — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998 și modificată prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Optimex” — S.A. din București în Dosarul nr. 3.699/1999 al acelei instanțe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 27 și 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998 și modificată prin Legea nr. 99/1999, sunt neconstituționale deoarece prin „reglementarea acestora se încalcă dreptul de proprietate al reclamantei-pârâte asupra activelor sale și, deci, se încalcă dispozițiile art. 41 și art. 135 din Constituție.”

Tribunalul București — Secția comercială, exprimându-și opinia, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată în ceea ce privește dispozițiile art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998 și modificată prin Legea nr. 99/1999, deoarece acestea nu instituie o obligație legală în sarcina societăților comerciale la care statul este acționar, care urmează să parcurgă etapa privatizării, de a vinde activele către cei care au investit în acestea. Dimpotrivă, dispozițiile criticate stabilesc doar facultatea unor astfel de societăți comerciale de a vinde către investitori, așa încât nu se poate susține că sunt încălcate dispozițiile art. 41 și 135 din Constituție. În ceea ce privește dispozițiile art. 28 din aceeași ordonanță de urgență, instanța apreciază că excepția este inadmisibilă, deoarece soluționarea cauzei nu depinde de aceste dispoziții.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

În punctul de vedere al Guvernului se arată că excepția este neîntemeiată. În esență, Guvernul reține că dispozițiile legale criticate asigură o stimulare sporită a categoriilor de „persoane fizice sau juridice în procesul de privatizare a societăților comerciale sau regiilor autonome la care statul

sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar”. Pe de altă parte, se arată că „legiitorul nu obligă societatea comercială sau regia autonomă să încheie contractele respective”. De altfel, conform aceluiași punct de vedere, „contractele vor putea fi sau nu încheiate, în funcție de rezultatul negocierilor care vor avea, întotdeauna, fundamentări economice reale”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 27 și 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88 din 23 decembrie 1997 privind privatizarea societăților comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 29 decembrie 1997, aprobată prin Legea nr. 44 din 20 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998, modificată, ulterior, prin Legea nr. 99 din 26 mai 1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 27 mai 1999.

Dispozițiile art. 27 și 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 99/1999, au următorul cuprins:

— Art. 27.: „(1) *Societățile comerciale și regiile autonome, care au în derulare contracte de locație de gestiune, de închiriere sau de asociere în participațiune, pot vinde sau încheia contracte de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare, prin negociere directă cu locatarii sau asociații în situațiile în care aceștia au efectuat investiții în activele pe care le utilizează reprezentând mai mult de 15% din valoarea acestor active. În acest caz, din prețul de vânzare se scade valoarea investițiilor pe bază de raport de evaluare acceptat de părți.*

(2) *Vânzarea se desfășoară cu acordul instituției publice implicate”.*

— Art. 28.: „*Regiile autonome și societățile comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, cu acordul instituției publice implicate, pot vinde active cu plata în rate comercianților — persoane fizice, asociații familiale autorizate în baza Decretului-lege nr. 54/1990, cu modificările ulterioare, sau societăți comerciale constituite în temeiul Legii nr. 31/1990, cu modificările ulterioare, care se încadrează în categoria întreprinderilor mici și mijlocii, în condițiile legii.”*

Având în vedere motivarea sumară a excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile constituționale invocate au un conținut complex, astfel încât, prin raportare la dispozițiile legale criticate, se constată că ele cuprind și dispoziții care nu au legătură cu cauza. Față de conținutul dispozițiilor legale criticate se reține că autorul excepției s-a referit, în realitate, la prevederile alin. (1) și ale tezei întâi din alin. (2) ale art. 41, precum și la

prevederile art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, texte care au următorul cuprins:

— Art. 41: „(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.

(2) Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular [...]”;

— Art. 135: „(1) Statul ocrotește proprietatea.

.....
(6) Proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă.”

I. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 99/1999, Curtea reține că aceasta este inadmisibilă, întrucât, așa cum rezultă, de altfel, din încheierea de sesizare, soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței de judecată nu depinde de dispozițiile acestui text. Conform dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională poate decide asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în fața unei instanțe de judecată, dacă ele vizează o dispoziție dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei. În cazul excepțiilor contrare acestor prevederi, ele sunt inadmisibile, putând fi respinse printr-o încheiere motivată chiar de către instanță, fără a mai fi sesizată Curtea Constituțională. În cauză, întrucât instanța de judecată, deși a reținut inadmisibilitatea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998 și modificată prin Legea nr. 99/1999, nu a dispus respingerea sa, ci a sesizat Curtea Constituțională și cu această excepție, Curtea urmează să o respingă ca inadmisibilă.

II. În ceea ce privește dispozițiile art. 27 din același act normativ, Curtea reține că acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate, în forma cuprinsă în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998. Se constată că prin modificarea

adusă acestui act normativ prin Legea nr. 99/1999 s-a menținut reglementarea inițială, astfel că cele statuate de Curte constituie un precedent, iar Curtea îl va conserva ca atare în practica sa atâta timp cât împrejurările rămân neschimbate. Cu acel prilej, prin Decizia nr. 8 din 9 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 15 aprilie 1999, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, sunt constituționale, întrucât nu contravin dispozițiilor art. 41 alin. (1) și (2) și nici celor ale art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție.

Pronunțând această decizie, Curtea a constatat, în esență, pe de o parte, că textul în cauză „reglementează un segment din procesul de privatizare, component esențial al reformei economice și inevitabil în crearea unei adevărate economii de piață”, iar, pe de altă parte, că este aplicabil „societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar”. S-a mai reținut că „este firesc ca statul să stabilească prin acte normative situația părții sale din patrimoniu și să dea mandat în acest sens instituției care îl reprezintă, pentru apărarea intereselor sociale și economice generale, fără ca prin acestea să se aducă atingere dreptului de proprietate al altor persoane”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, soluția pronunțată și considerentele care au stat la baza acesteia își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Curtea reține, de asemenea, că utilizarea de către legiuitor, în conținutul art. 27, a cuvântului „pot”, atunci când se referă la vânzarea unor active sau la încheierea contractelor de leasing imobiliar, creează o posibilitate, iar nu o obligație fermă, de natură să aducă atingere prerogativelor dreptului de proprietate al societăților comerciale la care se referă textul.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998 și modificată prin Legea nr. 99/1999, excepție ridicată de Societatea Comercială „Optimex” — S.A. din București în Dosarul nr. 3.699/1999 al Tribunalului București — Secția comercială.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998 și modificată prin Legea nr. 99/1999, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 iunie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DE INTERNE

ORDIN

pentru aprobarea Metodologiei privind elaborarea scenariilor de siguranță la foc

Ministrul de interne,
având în vedere prevederile art. 24 lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 60/1997 privind apărarea împotriva incendiilor, aprobată prin Legea nr. 212/1997, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 13 alin. 2 din Legea nr. 40/1990 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, cu modificările și completările ulterioare,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind elaborarea scenariilor de siguranță la foc, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Inspectoratul General al Corpului Pompierilor Militari, prin marile unități și unitățile de pompieri militari, va lua măsuri pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Nerespectarea prevederilor Metodologiei privind elaborarea scenariilor de siguranță la foc atrage răspunderea juridică, potrivit legii.

Art. 4. — (1) Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la 30 de zile de la data publicării.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin orice dispoziții contrare își încetează aplicabilitatea.

Ministru de interne,
Ioan Rus

București, 14 iunie 2001.
Nr. 84.

ANEXĂ

METODOLOGIE

privind elaborarea scenariilor de siguranță la foc

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

1.1. Prezenta metodologie stabilește principiile, criteriile și nivelurile de performanță, precum și condițiile tehnice necesare elaborării scenariilor de siguranță la foc.

1.2. Prevederile prezentei metodologii se aplică pentru analizarea și evaluarea interdependenței nivelurilor de performanță, inclusiv a timpilor de siguranță la foc și, după caz, a timpilor operativi de intervenție, cu măsurile tehnico-organizatorice, condițiile de asigurare a intervenției și mijloacele de prevenire și stingere a incendiilor, necesare îndeplinirii exigenței de siguranță la foc a utilizatorilor.

1.3. Prezenta metodologie constituie cadrul orientativ pentru întocmirea scenariilor de siguranță la foc, necesar factorilor implicați în proiectarea, executarea, exploatarea, verificarea și expertizarea construcțiilor, instalațiilor și a altor amenajări, precum și pentru stabilirea măsurilor compensatorii la lucrările de amenajări ale construcțiilor existente, în cazul în care în mod justificat nu pot fi îndeplinite prevederile reglementărilor tehnice în vigoare privind cerința de calitate a siguranței la foc.

1.4. Scenariul de siguranță la foc estimează, în principal, condițiile tehnice asigurate conform reglementărilor și acțiunile ce trebuie întreprinse în caz de incendiu, fiind structurat potrivit Normelor generale de prevenire și stingere a incendiilor, aprobate prin Ordinul ministrului de interne nr. 775/1998.

CAPITOLUL II

Structura scenariului de siguranță la foc

Secțiunea 1

Caracteristicile construcției sau ale instalației tehnologice

2.1.1. Datele de identificare

Se înscriu datele necesare indentificării construcției (instalației tehnologice), respectiv denumire, beneficiar, adresă, telefon, fax etc.

După caz, se vor face referiri privind profilul de activitate și programul de lucru ale obiectivului, în funcție de situația în care se elaborează scenariul de siguranță la foc.

2.1.2. Destinația

Se menționează funcțiile principale, secundare și conexe ale construcției (instalației tehnologice), potrivit situației pentru care s-a întocmit scenariul de siguranță la foc.

2.1.3. Categoria și clasa de importanță

Se precizează categoria de importanță a construcției stabilită de proiectant, potrivit Regulamentului privind stabilirea categoriei de importanță a construcțiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 766/1997 și în conformitate cu metodologia specifică.

Se precizează clasa de importanță a construcției potrivit reglementărilor tehnice (corelată cu categoria de importanță stabilită de proiectant).

2.1.4. Particularități specifice construcției (instalației tehnologice)

Se prezintă principalele caracteristici ale construcției (instalației) privind:

a) tipul clădirii (civilă, înaltă, foarte înaltă, cu săli aglomerate, de producție sau depozitare, monobloc, blindată, cu funcțiuni mixte etc.), precum și regimul de înălțime și volumul construcției;

b) aria construită și desfășurată, cu principalele destinații ale încăperilor;

c) numărul compartimentelor de incendiu și ariile acestora;

d) precizări referitoare la numărul maxim de persoane sau animale;

e) prezența permanentă, capacitatea de autoevacuare a persoanelor;

f) capacități de depozitare sau adăpostire;

g) caracteristici ale proceselor tehnologice și cantități de substanțe periculoase (potrivit clasificării din Directiva Consiliului Uniunii Europene nr. 96/82/CE);

h) numărul căilor de evacuare și, după caz, al refugiilor.

Secțiunea a 2-a

Nivelurile criteriilor de performanță și timpii de siguranță la foc asigurați conform reglementărilor tehnice

2.2.1. Riscul de incendiu

Identificarea și stabilirea nivelurilor de risc sau a categoriilor de pericol de incendiu se fac conform Metodologiei privind identificarea, evaluarea și controlul riscurilor de incendiu, luându-se în considerare:

a) densitatea sarcinii termice;

b) clasele de combustibilitate și pericolozitate ale materialelor și substanțelor utilizate;

c) sursele potențiale de aprindere și împrejurările preliminate care pot favoriza aprinderea și, după caz, timpul de aprindere și de dezvoltare liberă a incendiului.

Nivelurile riscului (categoriile de pericol) de incendiu se stabilesc pentru fiecare încăpere, spațiu, zonă, compartiment, potrivit reglementărilor tehnice (în funcție de densitatea sarcinii termice, funcțiunea spațiilor, încăperilor, respectiv de natura activităților desfășurate, comportarea la foc a elementelor de construcții și caracteristicile de ardere a materialelor și substanțelor utilizate, prelucrate, manipulate sau depozitate), și se precizează în scenariul de siguranță la foc întocmit doar pentru clădirea în ansamblu, instalația tehnologică ori compartimentul de incendiu.

Se analizează, după caz, posibilitatea reducerii riscului de incendiu, potrivit reglementărilor tehnice și condițiilor funcționale.

2.2.2. Rezistența la foc

Pentru cuantificarea nivelurilor de performanță privind rezistența la foc se precizează:

a) rezistența la foc a principalelor elemente de construcție (în special a celor portante sau cu rol de compartimentare), stabilită potrivit criteriilor din reglementările tehnice;

b) gradul de rezistență la foc a construcției sau a compartimentului de incendiu;

c) compartimentarea antifoc și elementele de protecție a golurilor din pereții și planșeele antifoc;

d) măsurile suplimentare de protecție la foc stabilite, după caz, și justificate tehnic.

2.2.3. Preîntâmpinarea propagării incendiilor

Pentru asigurarea preîntâmpinării propagării incendiilor la vecinătăți și în interiorul construcției (compartimentului de incendiu) se vor preciza:

a) distanțele de siguranță asigurate conform reglementărilor tehnice sau măsurile compensatorii realizate, atunci când aceste distanțe nu pot fi respectate;

b) măsurile constructive (pereții, planșeele rezistente la foc și elementele de protecție a golurilor din acestea, precum și posibilitatea de întrerupere a continuității golurilor din elementele de construcții) pentru limitarea propagării incendiului în interiorul compartimentului de incendiu, pe fațade și pe acoperiș;

c) timpul de propagare a incendiilor la construcțiile vecine;

d) sistemele de evacuare a fumului și, după caz, a gazelor fierbinți.

2.2.4. Comportarea la foc

În funcție de contribuția la foc a zonelor cu potențiale calorice mari (niveluri de risc mare, foarte mare sau cu pericol de explozie) se precizează rezistența la foc a elementelor de compartimentare necesare pentru asigurarea siguranței utilizatorilor pe timpul evacuării și intervenției în caz de incendiu.

Se înscriu eventuale măsuri recomandate pe timpul intervenției în caz de incendiu, pentru a nu afecta comportarea la foc a construcției.

2.2.5. Stabilitatea la foc

Stabilitatea la foc se estimează potrivit prevederilor normelor generale, în funcție de:

a) gradul de rezistență la foc a construcției sau a compartimentului de incendiu;

b) comportarea la foc și rezistența la foc a principalelor elemente de rezistență ale construcției sau ale instalației tehnologice;

c) timpii operativi de intervenție, după caz;

d) timpul de incendiere totală.

2.2.6. Căi de acces, evacuare și intervenție

Se precizează caracteristicile tehnice și funcționale ale acceselor carosabile și ale căilor de intervenție ale auto-specialelor, proiectate conform cerințelor reglementărilor tehnice și regulamentului general de urbanism, referitor la:

a) dimensiuni (gabarite);

b) trasee;

c) realizare și marcare.

Pentru căile de evacuare a persoanelor în caz de incendiu se precizează:

a) alcătuirea constructivă a căilor de evacuare și protecția golurilor din pereții ce le delimitează;

b) tipul scărilor, forma și modul de dispunere a treptelor (interioare, exterioare deschise, cu rampe drepte sau curbe, cu trepte balansate etc.);

c) geometria căilor de evacuare (gabarite — lățimi, înălțimi, pante etc.);

d) timpii (lungimile) de evacuare;

e) numărul fluxurilor de evacuare;

f) existența iluminatului de siguranță, tipul și sursa de alimentare cu energie electrică de rezervă;

g) marcarea căilor de evacuare.

Pentru scările de salvare și ascensoarele de intervenție în caz de incendiu se înscriu:

a) tipul, numărul și caracteristicile acestora;

b) modul de amplasare și posibilitățile de acces, sursa de alimentare cu energie electrică de rezervă;

c) timpul de siguranță a căilor de evacuare și, după caz, a refugiilor și ascensoarelor de intervenție;

d) timpul de supraviețuire.

După caz, se fac recomandări (precizări) privind salvarea persoanelor, a animalelor și evacuarea bunurilor pe timpul intervenției.

Secțiunea a 3-a

Echiparea cu mijloace tehnice de prevenire și stingere a incendiilor

2.3.1. Nivelul de echipare și dotare cu mijloace tehnice de prevenire și stingere a incendiilor, propus în proiect sau existent, se analizează prin prisma normelor și dispozițiilor generale de p.s.i., precum și a reglementărilor specifice, astfel:

A. Pentru sistemele, instalațiile și dispozitivele de semnalizare, alarmare și alertare în caz de incendiu se specifică:

a) tipul și parametrii funcționali specifici instalațiilor respective;

b) timpii de alarmare și de alertare asigurați;

c) zonele protejate.

B. Pentru sistemele, instalațiile și dispozitivele de limitare și stingere a incendiilor se specifică:

a) tipul și parametrii funcționali (stingere cu apă, gaze, spumă, pulberi, acționare automată, manuală, precum și debite, presiuni, rezerve, surse de alimentare etc.);

b) timpul teoretic (normat) de funcționare;

c) zonele, încăperile, spațiile, instalațiile echipate cu astfel de mijloace.

C. Referitor la stingătoare, alte aparate de stins incendii, utilaje, unelte și mijloace inițiale de intervenție se specifică:

a) tipul și caracteristicile produselor de stingere asigurate;

b) numărul și modul de amplasare în funcție de parametrii specifici (suprafață, destinație, clase de incendiu etc.), după caz;

c) modul de funcționare: manual sau automat.

Secțiunea a 4-a

Condiții specifice pentru asigurarea intervenției în caz de incendiu

2.4.1. În funcție de categoria de importanță a construcției, tipul acesteia, riscurile de incendiu (categoriile de pericol de incendiu), amplasarea construcției, instalației tehnologice sau a amenajării se specifică:

a) sursele de alimentare cu apă, substanțele de stingere și rezervele aferente;

b) poziționarea racordurilor de alimentare cu energie electrică, gaze și, după caz, alte utilități;

c) asigurarea serviciului propriu de pompieri civili (atunci când este obligatoriu), specificându-se categoria serviciului, dotarea cu mijloace de intervenție și salvare (autospeciale, nave și trenuri p.s.i., motopompe, ambulanțe, autosanitare etc.);

d) timpii operativi de intervenție asigurați pentru alarmare (T1) și alertare (T2);

e) zonele, încăperile, spațiile în care se găsesc materiale periculoase și pentru care sunt necesare produse de stingere și echipamente speciale (se vor preciza inclusiv cantitățile respective și starea în care se află), precum și tipul echipamentului individual de protecție a personalului.

Secțiunea a 5-a

Concluzii și măsuri tehnico-organizatorice

2.5.1. Se stabilesc condiții și măsuri necesare a fi luate potrivit reglementărilor tehnice în funcție de situația analizată.

Se apreciază modul de încadrare a construcției, instalației tehnologice sau amenajării în nivelurile de performanță prevăzute de reglementările tehnice și, după caz, se propune îmbunătățirea parametrilor și a nivelurilor de performanță pentru siguranța la foc, după caz.

Se evidențiază unele condiții sau recomandări care trebuie avute în vedere la întocmirea documentelor de organizare a apărării împotriva incendiilor, aferente construcției sau instalației tehnologice respective.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

3.1. Scenariile de siguranță la foc se elaborează de către proiectanți sau persoane calificate și atestate în acest sens, pe baza standardelor ocupaționale.

Persoanele juridice care au în obiectul de activitate și elaborarea scenariilor de siguranță la foc trebuie să facă dovada că dispun de angajați având calificarea prevăzută la alineatul precedent.

Scenariile de siguranță la foc se pot elabora și de către personalul anume desemnat din unitățile Corpului Pompierilor Militari.

3.2. Scenariile de siguranță la foc se includ în documentațiile tehnice și se păstrează de către utilizatori (investitori, proprietari, beneficiari, administratori etc.) pe toată durata de existență a construcțiilor, instalațiilor tehnologice și a altor amenajări, actualizându-se periodic în funcție de modificările intervenite. Scenariile de siguranță la foc își pierd valabilitatea atunci când nu mai corespund situației pentru care au fost întocmite.

3.3. În baza cadrului orientativ prezentat în metodologie și cu respectarea legislației în vigoare organele administrației publice centrale și alte instituții abilitate potrivit legii pot emite dispoziții și metode specifice, precum și proceduri privind scenariile de siguranță la foc pentru construcțiile, instalațiile tehnologice și alte amenajări aflate în domeniul lor de competență, în funcție de tipul, destinația și categoria de importanță a acestora.

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR ȘI TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI

ORDIN
privind realizarea de sisteme de distribuție, precum și de linii de transmisie
de programe audiovizuale în microunde, în benzile de frecvență 2.290–2.335 MHz

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,

având în vedere prevederile art. 5 alin. (3) și ale art. 60 din Legea telecomunicațiilor nr. 74/1996, cu modificările ulterioare, ale art. 21 lit. a) din Legea audiovizualului nr. 48/1992, cu modificările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 20/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Prezentul ordin reglementează realizarea de sisteme de distribuție, precum și de linii de transmisie de programe audiovizuale în microunde, în benzile de frecvență 2.290–2.335 MHz, pentru distanța maximă între emițător și receptor de 20 km.

Art. 2. — Realizarea de astfel de sisteme de distribuție a programelor audiovizuale se admite numai pentru localități cu mai puțin de 500 de locuințe, iar cablarea nu se justifică economic.

Art. 3. — Folosirea de linii de transmisie în microunde se admite numai atunci când folosirea cablului nu este rentabilă economic, fapt dovedit printr-un studiu tehnico-economic, parte integrantă a documentației de prezentare.

Art. 4. — În înțelesul prezentului ordin se definesc:

a) *sistem de distribuție local sau linie de transmisie locală* — sistem de distribuție sau linie de transmisie care acoperă cel mult două localități;

b) *sistem de distribuție zonal sau linie de transmisie zonală* — sistem de distribuție sau linie de transmisie care acoperă cel mult cinci localități.

Art. 5. — Aceste sisteme de distribuție și linii de transmisie de programe de audiovizual sunt supuse aceluiași regim ca și rețelele independente de telecomunicații și vor fi autorizate conform Ordinului ministrului comunicațiilor

nr. 14/1998 privind autorizarea rețelelor de telecomunicații independente, cu următoarele amendamente:

a) cererile de autorizare pentru sisteme sau linii se vor depune la Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației — Secretariatul de Stat pentru Comunicații — Direcția reglementări și licențe în comunicații și se vor soluționa, în termen de 30 de zile de la data depunerii, de o comisie numită prin ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației și condusă de directorul general al Direcției reglementări și licențe în comunicații;

b) solicitanții de autorizații pentru liniile de transmisie care au aviz tehnic prealabil, eliberat de Regia Autonomă „Inspectoratul General al Comunicațiilor” până la data intrării în vigoare a prezentului ordin, vor primi, la cerere, după plata taxelor de autorizare, autorizația de instalare și operare de la Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației;

c) cererile depuse până la data intrării în vigoare a prezentului ordin vor fi soluționate conform prevederilor lit. a).

Art. 6. — Prezentul ordin va fi pus în aplicare de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației — Secretariatul de Stat pentru Comunicații — Direcția reglementări și licențe în comunicații și de Regia Autonomă „Inspectoratul General al Comunicațiilor” și va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,

Dan Nica

București, 5 iulie 2001.

Nr. 263.

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN
privind modificarea Ordinului ministrului culturii nr. 2.032/1999 pentru înființarea
Comisiei de Atestare în Domeniul Monumentelor Istorice și aprobarea normelor și criteriilor
de atestare a experților în domeniul protejării monumentelor istorice și a specialiștilor
în domeniul conservării și restaurării monumentelor istorice

Ministrul culturii și cultelor,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 28/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, cu modificările și completările ulterioare, emite următorul ordin:

Art. I. — Articolul 29 din Normele privind atestarea experților în domeniul protejării monumentelor istorice și a specialiștilor în domeniul conservării și restaurării monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii

nr. 2.032/1999 pentru înființarea Comisiei de Atestare în Domeniul Monumentelor Istorice și aprobarea normelor și criteriilor de atestare a experților în domeniul protejării monumentelor istorice și a specialiștilor în domeniul

conservării și restaurării monumentelor istorice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 3 decembrie 1999, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — În termen de 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentelor norme, persoanele fizice care

desfășoară activități în domeniul protejării, conservării și restaurării monumentelor istorice sunt obligate să obțină certificatul de atestare.“

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și cultelor,
Ioan Hidegcuti,
secretar general

București, 16 august 2001.
Nr. 2.081.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
